

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. április 28.
Húsvét 5. vasárnapja

A félelem megbénít

Érdekes történetet olvastam egy Indiában élő papról, illetve szerzetesről.

Egy délután az atya a városszéli ligetes erdőben sétált, amikor az egyik fa ágán észrevett egy madarat. Madarat persze látott már máskor is, de ez a kis állat itt furcsán viselkedett. Mozdulatlanul ült az ágon, s egész testében remegett. Vajon mi okozhatja különös viselkedését? – kérdezte magában az atya, s szemével keresni kezdte a magyarázatot. Hamar megtalálta. Néhány méterrel lejjebb, a fa lábánál egy kígyó ágaskodott a magasba, egyenesen a madárka felé, akit szemmel láthatóan zsákmánynak tekintett. A kígyó egyre magasabbra próbálkozott nyújtózni, hogy elkaphassa a madarat, de ez nem sikerülhetett neki. S bár a madárka biztonságos magasságban volt, oly magas, hogy a kígyó nem érhetette el, mégis megdermesztette a félelem. Emberek esetében halálfélelemnek mondanánk, amit a madár érezhetett ezekben a percekben. A pap egy ideig csendben szemlélte a két állat különös tekintetét, majd sétabotjával ütögetni kezdte az egyik fa törzsét. A kígyó felfigyelt az

erős zajra, s amikor megpillantotta a nála nagyobb és erősebb élőlényt, lendő zsákmányáról lemondva leereszkedett és elkúszott a fűben. A madár félelme erre megszűnt, talán most értette meg, hogy a kígyó valójában nem is árthatott volna neki ebben a helyzetben, s a következő pillanatban szárnyait kiterjesztve boldogan felröppent a magasba. Bár ezt korábban is megtehetett volna, mégis megbénította, tehetetlenné tette a félelem korábban.

A félelem és az aggodás sokszor bennünket is megbénít, tehetetlenné tesz. Úgy gondoljuk, hogy nincs biztonságban az életünk. Ebből az állapotból azonban ki tud billenteni minket, ha a megváltó Jézusra, a szeretettel felénk forduló Istenre gondolunk.

Szabadon és nagylelkűen

Urunk, Jézus, te úgy szerettél bennünket, hogy egykor életedet adtad értünk, s úgy szeretsz minket, hogy most is nekünk adod magad.

A veled való élet biztosítja számunkra azt a szabadságot, amely megteremtí a szeretet légkörét, hogy szabadon szerethessük Istent és embertársainkat. Te szabadon, kényszer és félelem nélkül adtad oda életedet, hogy megismerhessük a te végtelen, határtalan szereteted. Taníts bennünket arra, hogy szabadon és nagylelkűen ajánljuk fel életünket Isten és az emberek szolgálatára!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

A HIT ÉVE 2012-2013

A megváltó Jézus szabaddá tesz

Az utolsó vacsorán az apostolokat megbéníthatta a félelem, amikor Jézus arról beszélt, hogy valaki közülük el fogja árulni. S néhány órával később tehetetlenséget és félelmet érezve menekülnek el, amikor az Olajfák-hegyére Júdás vezetésével megérkező katonák elfogják és elvezetik mesterüket.

A következő napok Jézus szörnyű kereszthalálától egészen a húsvéti feltámadásig, illetve a feltámadt Jézus megjelenéséig és a vele való találkozásig szintén a félelem jegyében telnek. Az evangéliumok beszámolnak arról, hogy félelmükben bezárkóznak. Félelmükből annak megtapasztalása mozdítja ki őket, hogy Krisztus él. Ekkor értik meg, hogy Jézus szeretetből vállalta a szenvedést és a halált, s feltámadásában a mennyei Atya Jézus iránti szeretete nyilvánult meg. A Feltámadottal való találkozás békességgel és szabadsággal tölti el az apostolokat, s olyan örömmel, felszabadultsággal indulnak el a tanúságtétel és az igehirdetés új útján, ahogyan a szabadságát felfedező madár száll fel az égbe.

A gonosz szüntelenül próbálkozik, hogy ártson nekünk, a vesztünket akarja és zsákmánynak tekint minket, mint a kígyó a madarat. Mi pedig, amikor észrevesszük a veszélyt, reszketünk a félelemtől, bénultan szegezzük tekintetünket annak forrására és elfeledkezünk arról, hogy könnyedén elmenekülhetnénk. Ekkor érkezik meg hozzánk a megváltó, szabadító Jézus, és újra felfedezzük szabadságunk, életünk, örömünk terét.

Húsvét 5. vasárnapja	Hétfő, Sienai Szent Katalin	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek, Szent Fülöp és Jakab	Szombat	Húsvét 6. vasárnapja
ApCsel 14,21b-27 Jel 21,1-5a Jn 13,31-33a.34-35	1Jn 1,5-2,2 Mt 11,25-30	ApCsel 14,19-28 Jn 14,27-31a	ApCsel 15,1-6 Jn 15,1-8	ApCsel 15,7-21 Jn 15,9-11	1Kor 15,1-8 Jn 14,6-14	ApCsel 16,1-10 Jn 15,18-21	ApCsel 15,1-2.22-29 Jel 21,10-14.22-23 Jn 14,23-29